

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5118/23
8.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милена Стевановић Ђеран, адвокат из Београда, Војводе Путника 23, против правних следбеника сада покојног туженог ББ из ... - ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., ради узнемиравања права својине, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу П 414/18 од 15.6.2021. године, у седници већа одржаној дана 8.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Обреновцу П 414/18 од 15.6.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 414/18 од 15.6.2021. године, првим ставом изреке усвојен је тужбени захтев, па је утрђено да је тужени узнемиравао својину тужиле - власника породичне стамбене зграде на адреси ..., површине 66 м2, на тај начин што је истој онемогућио приступ њеној непокретности и постављање стаза око куће и одвода за кишницу, постављањем монтажне гараже и изградњом терасе, чиме је поступао супротно правноснажном решењу Основног суда у Обреновцу Р1 12/15 од 31.3.2017.године исправљеном решењем истог суда Р1 12/15 од 13.9.2017. године. Другим ставом изреке наложено је туженом да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде трпи извођење грађевинских радова прецизираних налазом и мишљењем вештака грађевинске струке од 21.12.2020. године – да се уради стаза – тротоар, на делу дворишта који користи тужени, а уз објекат тужиле, од зидане дворишне чесме ширине исте као тротоар од терасе туженог до стамбене зграде тужиле са истим падовима за одвод воде, да се уради бетонски парапет од водонепропусног бетона код отвора на бетонском зиду подрума, да се избетонира

тротоар од дворишне чесме туженог до краја стамбеног објекта тужиље и да се уради холкер за одвод воде, тај тротоар спојити са постојећим који се налази од терасе туженог до пољске чесме туженог. Трећим ставом изреке наложено је туженом да у року од три дана од дана правноснажности пресуде уклони монтажни објекат – гаражу, да омогући тужиљи да користи простор у ширини од 1 м око објекта у њеној својини из става првог, на ком простору ће тужиљи обезбедити да несметано обави радове из претходног става изреке. Четвртим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади штету насталу његовим противправним поступањем у износу од 50.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од правноснажности пресуде, па до исплате. Петим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 243.120,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је побијао првостепену пресуду из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11...18/20). Трошкове другостепено поступка опредељено је тражио.

Испитујући правилност првостепене пресуде сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које Апелациони суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 386 став 3 истог закона, а изрека побијане пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, који су сагласни са изведеним доказима, тако да се она неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Основног суда у Обреновцу Р1 12/15 од 31.3.2017. године, исправљеним решењем истог суда Р1 12/15 од 13.9.2017. године, уређен је начин коришћења катастарске парцеле ... КО ..., а према налазу вештака просторног планера тужени је требало да дозволи тужиљи постављање стазе, израду фасаде и друго према делу парцеле који би користио тужени, како би обоје могли прићи својим објектима у случају одржавања истих односно неких поправки и радова, што тужени не дозвољава тужиљи. Према листу непокретности ... КО ... на катастарској парцели ... налази се објекат у ... улици број ..., на коме је тужени ималац 1/2 идеалног дела права својине, док је на истој парцели у ... улици број ... тужиља власник другог објекта - стамбене зграде са дограђеним делом. Увиђајем суда на лицу места утврђено је да су стамбени објекти странака физички одвојене целине, а на лицу места постоји монтажни објекат туженог – гаража, као и његова тераса, док на дну темељног зида објекта тужиље постоји отвор кроз који пролази вода у тужиљин подрум када су атмосферске падавине јачег интензитета. Према налазу вештака грађевинске струке за решавање насталог проблема потребно је да се уради стаза - тротоар на делу дворишта који користи тужени, а уз објекат тужиље - од зидане дворишне чесме ширине исте као тротоар од терасе туженог до стамбене зграде тужиље са истим падовима за одвод воде, да се уради бетонски парaped од водонепропусног бетона код отвора на бетоском зиду подрума тужиље, да се избетонира тротоар од дворишне чесме

туженог до краја стамбеног објекта тужиље и да се уради холкер за одвод воде. Тај тротоар је потребно спојити са постојећим који се налази од терасе туженог до пољске чесме туженог. Холкер треба да садржи падове од тротоара да би се одвела атмосферска вода – кишница. Узрок уласка воде у подрум тужиље је тај што је пад благ и када су веће падавине вода се скупља код дворишне чесме, тако да када ниво воде расте вода долази до отвора на подруму тужиље и улази у тужиљин подрум. Одвод воде не постоји од дворишне чесме из разлога што је тло земље више за 10 сантиметара од бетонске стазе.

Тужиља није у могућности да отклони штету на свом објекту услед неодобравања туженог.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је у складу са чланом 42 Закона о основама својинскоправног односа и чланом 154 Закона о облигационим односима оценио да тужиља својим радњама није допринела настанку штете, да је потребно извођење радова којима би се настали проблем решио, док је за такве радове потребно одобрење туженог, с обзиром да исти захватају и делове његовог дела дворишта, па је неопходно да тужени одобри предузимање свих радњи одређених налазом вештака, како би се отклонили стамбени проблеми тужиље који су повезани са стварањем влаге, те је истој и причињена штета због неодобравања туженог да се изведу такви радов, па је првостепени суд закључио да је дошло до узнемиравања права својине тужиље те је тужени дужан да трпи извођење грађевинских радова прецизираних налазом вештака грађевинске струке и да тужиљи накнади причињену штету, па је усвојио тужбени захтев.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге, које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Одредбом члана 42 став 1 Закона о основама својинскоправних односа прописано је да ако треће лице узнемирава власника или претпостављеног власника на други начин, а не одузимањем ствари, власник односно претпостављени власник може тужбом захтевати да то узнемиравање престане. Ставом 2 истог члана прописано је да када узнемиравањем из става 1 овог члана проузрокована штета власник има право да захтева накнаду штете по општим правилима о накнади штете. Ставом 3 истог члана прописано је да право на подношење ове тужбе не застарева.

Повреда права својине услед узнемиравања постоји ако је власник ометан у коришћењу своје ствари. Узнемиравање власника или претпостављеног власника може се састојати и у пропуштању трећег лица да уради оно што мора да уради, а пасивно је легитимисан онај ко врши узнемиравање.

Без утицаја је жалбено указивање да су странке у ванпарници решењем од 31.3.2017. године трајно уредиле начин коришћења предметне катастарске парцеле ... КО ..., као и начин коришћења објекта, те се ради о правноснажној пресуђеној ствари, а у том решењу се не спомиње постављање стаза око куће и одвода за кишницу.

Правилно је првостепени суд закључио да је тужиља овлашћена да у складу са

чланом 42 Законом о основама тражи у овој парници заштиту свог права својине од узнемиравања од старне туженог, јер је правноснажним решењем уређен само начин коришћења непокретности.

Неосновано је жалбено указивање да суд није могао пружити правну заштиту од продора воде за нелегално саграђени објекат тужиле, јер такав објекат постоји и ужива правну заштиту до рушења.

Неосновано је жалбено указивање на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 7 Закона о парничном поступку да првостепени суд није омогућио туженом да поставља питања вештаку на рочишту, јер се према стању у списима вештак изјаснио на све примедбе туженог, а суд је овлашћен да управља поступком и да оцени када су расправљене све битне чињенице и у складу са чланом 270 став 4 Закона о парничном поступку овлашћен је да позове вештака да се изјасни на рочишту или да истом наложи да у одређеном року допуни или исправи налаз и мишљење ако је вештак доставио нејасан, непотпун или противречан налаз, па је неосновано и жалбено оспоравање налаза вешатка пошто према стању у списима тужени није предложио контролно вештачење у складу са чланом 271 Закона о парничном поступку.

Приликом доношења одлуке Апелациони суд је ценио остале жалбене неводе, али их посебно не образлаже јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном је првостепени суд у складу са члановима 150 и 153 Закона о парничном поступку одлучио о трошковима парничног поступка, чију је висину определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе и Таксене тарифе важећим на дан пресуђења.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке.

Како тужени није успео у жалбеном поступку, то је његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка на основу члана 165 став 1 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку, одбијен као неоснован одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић